

– VI – Zakończenie

Podsumowując badania przeprowadzone w Rogaszynie należy stwierdzić, że jest to stanowisko ważne, o dużych walorach naukowych. Wszystkie wydzielone poziomy chronologiczne dostarczają bardzo istotnych danych. Poziom tzw. fazy łużycko-pomorsko-kloszowej, z której pochodzi osada (jak i pobliskie cmentarzysko) wskazuje na współtworzenie nowego oblicza kulturowego oddzielnych pierwotnie grup kulturowych, nowo przybyłych tu grup pomorsko-kloszowych z ludnością miejscowej grupy kultury łużyckiej. Rozległa osada kultury przeworskiej z ciekawymi materiałami zabytkowymi, tak metalowymi jak i ceramicznymi, obrazuje następny etap przemian kulturowych, jakie następują pomiędzy I w. p.n.e., a połową I w. n.e. Ukazuje szerokie powiązania kulturowe, jak i handlowe (importy metalowe itp.). Rozpoznanie gniazdowo rozłokowanego osadnictwa wczesnośredniowiecznego oraz odkrycie dwu studni datowanych na IX i X w., czyli okres kształtowania się wczesnopiastowskich struktur państwowych jest dużym osiągnięciem badawczym, zważywszy dodatkowo na fakt, iż odkryte w Rogaszynie tak datowane studnie należą do nielicznych na obszarze Polski.

Na końcu osadnictwo średniowieczne i nowożytne, uzupełnia ciąg rozwojowy tego organizmu osadniczego o nowe dane i elementy. Zaowocowało to zlokalizowaniem XVI-XVII-wiecznej siedziby ówczesnych właścicieli tej wsi. Możemy ogólnie założyć, że osadnictwo wczesnośredniowieczne, jak i średniowieczne, rozwijało się na obszarze późniejszego Rogaszyna, być może bez specjalnych załamania (lecz z przesunięciami terenowymi) co najmniej od początków wieku IX. W bezpośredniej bliskości nad brzegami obecnej rzeki Maliny, a pierwotnie nad głównym nurtem Moszczenicy znajduje się tzw. grodzisko stożkowate z XIV-XV w. (obecnie na gruntach wsi Orenice). Wszystkie powyższe dane wskazują, że w przeszłości, tak dalszej jak i bliższej, był to teren atrakcyjny do osadnictwa dla różnych grup ludności.

